

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1568/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, чланова већа чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Радовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Наш дом“, из Пожеге, чији је пуномоћник Станимирка Продановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 89/25 од 27.01.2025. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 89/25 од 27.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 89/25 од 27.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Пожеги П1 45/23 од 03.10.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу за период од 09.06.2020. године до 10.04.2023. године, исплати накнаду путних трошкова за долазак и одлазак са рада у локалу, и то појединачно наведене месечне износе, са законском затезном каматом са датумима доспећа, до исплате, све ближе опредељено у ставу првом изреке првостепене пресуде, као и да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 126.660,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих Законом предвиђених разлога.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради исплате поднета је 09.06.2023. године, а поднеском од 19.07.2024. године, прецизиран је тужбени захтев. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 63.240,00 динара.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па из наведеног разлога ревизија није дозвољена.

На основу изнетих разлога, на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**